

KUNIGUNDA: Jaz?

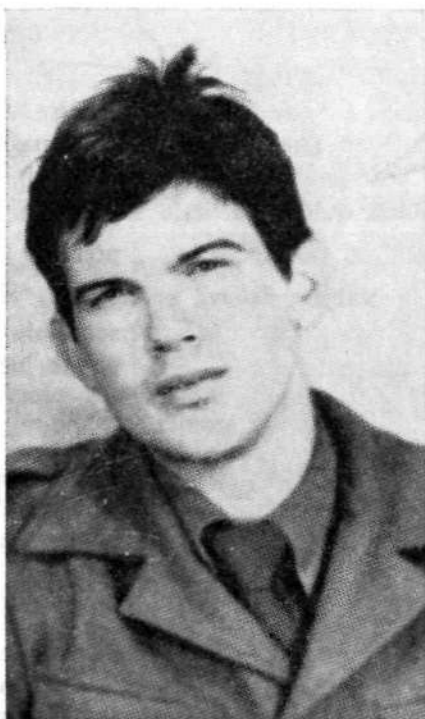
PETER: Vi!

KUNIGUNDA: Pridi!

PETER: Nemara bi res . . .

*PETER odloži knjigo, napoti se proti stopnicam.
V vrvišču se oglasijo pojoči angeli.
Luč ugasne.*

ZASTOR

Edelman
Jurinčič

Pesmi

MRTVA OBALA   bodi mi sovražnik groza noči
                         utopljena podoba
                         beg neznanih skeletov
                         utrip morskih volkov
                         divjih mačk
                         strah bodi
                         večen spomin

ta obala je mrtva
 ta obala je nihalo groze
 soteska odmevov
 besed
 stopinj
 smeha
 ni te več in več te ne bo
 bila je le zgodba avgusta
 in sreča bila je
 moja in tvoja

 sedaj je večer
 in veter
 jesenski

TUJEC   Tujec
 se je naslonil na svoje stopinje
 zabrodil s prsti v lase

 zakaj
 prekleto
 lomijo kosti

 sonce da je in ni
 povito joče ob psu

 zakaj
 pesjani
 nimate dejanj
 je vzdihnil težko v gluhi svet
 brcnil njeno goloto
 in siknil
 tu gnezdi smrt

 bled in star je odhajal
 še nikoli odkril blažene roke
 samo slišal
 da je
 da je
 nekje

UMIRAL JE POČASI   V pusti kotanji
 neznanih ljudi
 je vzknila jesen

v črnih jatah so bila
znamenja
usode

oblaku rumenega listja
so ptice sekale pot

v zorano zemljo
je položil svoj obraz

megla se je spustila nad trave
in jih pomorila

ptice so puščale sence
ledenega belega mraza

ŽALOSTNI ČAS za hišami umirajo drevesa
njihova smrt zaide tudi sem
prileti in se uleže na mokro zemljo

in za vso to smrtjo
se bohotijo na livadah meglice
lačne kot psi
dolge kot kače
trudne kot starke
turobne kot ciprese
na pokopališčih

žalostni čas
starci gledajo solzno
prišel je čas pravijo
žalostni čas
in starke kličejo duhovnika

vaški zvon
splasene jate prisluhnejo
mrtvaški zvon

starci legajo
sveče gorijo
to ti je žalostni čas